

ÍNDEX :

- ÉS-cultura:
- Sabeu que és i on es troba?
- Nomenclàtor
- Sabias
- El Pernil Salat
- El Racó de la Web
- Sabeu que és ? Resposta
- Accions formatives
-
- On the road
- As real as life it self

AL.LUCINACIÓ INVERSA

Després de 32 anys de governs continuats del PSC a la capital catalana L'alcalde diu " Som la solució per als problemes de la ciutat" !!??.

Potser la solució que ara ha trobat el nostre consistori en el àmbit del turisme passa per que els nostres visitants ens facin arribar els diners per transferència bancària, però que sobretot no vinguin, doncs els turistes fan nosa i tampoc no sabem que fer amb els autocars.

A Barcelona tot hi cap, però no tot s'hi val, diuen...

- Impunitat per el lladres que roben menys de 400 Euros.
- Impunitat per la venda ambulat incontrolada.
- Impunitat en l'ús inadequat dels espais públics.

Han creat una Barcelona on uns tenen drets i reben serveis (els lladres i els nini) i els altres tenen obligacions i paguen impostos (els que treballen). Al segle XXI ja no hi han politiques d'esquerres o de dretes sinó decisions que afavoreixen a les persones i altres que les perjudiquen. Sentit comú per sobre de colors politics. No se'n adonen que ja estem farts de les seves discussions, que el que volem son solucions,(no que ens expliquin si és delicte o falta) no volem sentir en els seus programes el que han fet malament els altres sinó quines son les seves propostes per resoldre realment els temes que ens preocupen als que vivim aquí.

A mi em faria vergonya ser polític en un país on una persona que ha demanat un crèdit hipotecari, un cop n'ha tornat la meitat perd la feina i no pot fer front a la hipoteca, llavors el banc que ja ha cobrat la meitat del capital, es queda el pis sencer i enlloc de donar-se per ben pagat, encara reclama els diners que falten amb interessos, si la persona malgrat la crisi generada per les pròpies entitats financeres troba feina, llavors li embarguen la nomina mentre veu com el lladre confés del Millet gaudeix amb total llibertat dels diners robats i compara el seu esprimatxat sou amb els dels controladors aeris.

Si quan estàs de vacances uns "okupes" s'apropien del teu pis, trigaràs anys a poder entrar a casa teva. Si llogues el teu pis i el llogater no et paga, trigaràs anys a poder treure'l, probablement quan ho facis se t'haurà endut els mobles, la caldera i la rentadora... Si tens un accident de trànsit i el causant va begut l'assegurança no ho cobreix, t'hauràs d'espavilar, de la mateixa manera que si no te assegurança, encara que a totes llums ell sigui el culpable, hauràs d'esperar una eternitat.

Hem creat una societat on tenen més drets els infractors que les víctimes.

A l'empresa privada estem lligats a resultats, si ens equivoquem ho paguem amb els nostres diners i si ens equivoquem molt llavors deixem d'existir.

Haver de fer marxa enrere amb els quioscos de la Rambla, indemnitzant amb els diners de tothom als propietaris, sembla que tampoc va ser una bona idea, de la mateixa manera, col·locar 4 columnes al bell mig d'una de les perspectives més fotografiades de Barcelona, independentment del preu, tampoc ho és. Es nota que els que han pres la decisió no van gaire sovint a veure l'espectacle de les fonts, doncs s'han menjat l'espai on es situava el públic que ara s'haurà d'amuntegar a la part baixa per delit dels carteristes. La nostra identitat no passa per fer una ciutat més incomoda.

L'ús de substancies psicotròpiques provoca la visió de realitats inexistents, mentre que l'abús de poder produeix una **al·lucinació inversa** que impedeix veure les coses tal com som -no ens calen uns Jocs olímpics d'hivern a Barcelona- doncs hi han temes molt més urgents a resoldre. Veurem si les urnes aporten llum per saber el que pensen la majoria dels ciutadans sobre la gestió del ajuntament, pel que fa a la gestió del govern de la Generalitat ja ho van expressar de manera prou diàfana.

Carles Picazo, Centre de Formació BGB

ÉS-cultura :

Monuments simbòlics de la província de Kyonggi a Barcelona Homenatge a l'atleta coreà guanyador de la marató als JJ OO de 1992

Emplaçament: [Avinguda de l'estadi \(davant de l'estadi Olímpic\)](#)

Escultor: [Kang Dae-Chul,](#)

Inaugurada: [5 octubre 2001](#)

Materials: [Pedra i bronze](#)

Inscripció : [Arrenca Catalunya, país afavorit per l'art i la història / Barcelona, antiga i gloriosa ciutat / Kyonggi-do de Corea, terra d'oriental tranquil·litat / La seva llum brillant ens uneix / Ah! que sigui perpètua aquesta càlida amistat.](#) Cho Byong Hua

El govern coreà tenia clavada una espina en la sensibilitat patriòtica. Un coreà havia guanyat la marató dels Jocs Olímpics de Berlín el 1936, però com que el seu país estava aleshores sota mandat japonès, ja que havia estat envaït, la proesa atlètica figura als annals de l'esport com una victòria nipona.

El 1992 el coreà Young-Cho Hwang havia tornat a emular aquella gesta del passat i havia guanyat la prova cimera de la marató als Jocs Olímpics de Barcelona. El govern de Corea del Sud volia que es fes en algun indret de Montjuïc un monument que recordés la gran victòria del seu ciutadà, però no trobava ressò adequat a Barcelona.

Aquest monument intenta englobar en els elements de la natura l'esforç humà, un esforç que no destrueix aqueixa naturalesa sinó que es beneficia i desprèn d'aquesta, i passa a formar-hi una unitat.

Les pedres que ens donen la imatge dels suaus tossals i muntanyes, que formen la major part de l'horitzó de la província de Kyonggi i de tota Corea, estan dividides en dos grups separats per un espai buit.

Aquests dos grups de roques representen els dos principis que regeixen el univers, la natura i l'ésser humà, els principis del Yin i el Yang. D'una banda, tenim el conjunt de quatre roques on es troba la figura de l'atleta vencedor que representen el Yang amb la silueta del sol naixent del matí, Corea, país del matí tranquil, i que crea un halo de llum al voltant de l'esportista.

l'artista Kang Dae-Chul va aprofitar tot un pany de paret per mostrar l'atleta en plena cursa, incloent-hi una dedicatòria del poeta Cho Byong Hua i ressaltant l'amistat entre Catalunya i Corea.

El Yang és el principi de la llum, el sol, la calor, el masculí a l'altre costat tenim l'altre grup de cinc roques que ens presenten el principi del Yin l'element de l'ombra, lunar, fred, femení.

Aquests dos grups no són independents sinó que formen una unitat. En el Yin sempre hi ha algun element del Yang i viceversa. Per això, en el grup de roques del Yin s'ha inclòs una roca més clara per representar la part de llum (Yang) que existeix al mig de la foscor (Yin). A més, l'espai buit entre els dos grups i al voltant seu els engloba en una unitat dinàmica de constant interacció entre aquests dos pols, que és el que produeix l'energia que mou l'univers.

Es tracta d'una unitat perfecta i harmònica representada pel número nou, les roques.

És aquesta harmonia entre les dues cares del univers allò que produeix l'energia benèfica i justa que dóna resplendor a tota la humanitat, representada en l'atleta coreà que ha après de la natura a combinar l'esforç amb la constància, que és el que fa superar totes les dificultats.

Com l'aigua d'un riu que, passant constantment sobre les vores esmolades de les roques, les suavitzava fins a modelar-les i fer-les harmòniques, tal com pot s'aprecia en aquestes roques.

SABEU QUE ÉS I ON ES TROBA ?

La solució la teniu a la pagina 5 !

Nomenclàtor :

Carrer del Rector Ubach, SARRIÀ - SANT GERVASI

Als que tenim una certa edat ens sona més Parroco Ubach que és com es deia fins a la dècada dels 80. Fèlix Ubach i Claris (Berga 1779 - Barcelona 1864). Rector, des del 1817 (i durant quaranta-set anys) de la parròquia de Sants Gervasi, en l'aleshores municipi independent de Sant Gervasi de Cassoles. Promocionà la construcció de la 1a església important de la vila.

Plaça del Ram de l'Aigua , SANT MARTÍ

Contràriament al que es podria pensar, aquest nom, a més de permetre recuperar la memòria que la majoria de les nombroses fàbriques de Sant Martí (segles XVIII-XIX) eren d'aquest sector, i l'abundància d'aigua que hi havia, és la denominació que han fet seva els veïns. A més a més, en aquests terrenys durant gairebé un segle hi hagué la fàbrica tèxtil S. F. Vila, factoria de tintures i aprestos.

l'expressió *ser de la otra acera*? Utilitzada com a sinonim de ser del ram de l'aigua era la manera com es referien els del teatre Arnau del Paral·lel als qui freqüentaven o actuaven a 'El Molino', que queda a l'altra banda. És una expressió ben barcelonina però castellana.

Carrer de l'Or, GRÀCIA

Forma conjunt amb els carrers de la Perla i del Robí i la plaça del Diamant. Nom posat per l'argenter Josep Rossell, propietari del terreny.

Carrer de la Providència, GRÀCIA, HORTA-GUINARDÓ

El nom prové del convent de les monges de la Divina Providència, fundat a Gràcia l'any 1849 per sor Maria Teresa Argulloi (Sarrià 1813 - Badalona 1853) i destruït el 1936. Donava al davant del carrer Ample de Gràcia (avui carrer de Verdi) anomenat també, per això, en aquells temps "carrer de les Monges". El nom actual el donaren els promotors de la urbanització del sector.

Carrer de Verdi, GRÀCIA

Giuseppe Fortunino Francesco Verdi d'Uttini (Roncole, prop de Bussetto, Parma 1813 - Milà 1901). Compositor italià. Principal figura musical del Risorgimento

Carrer de la Boqueria, CIUTAT VELLA

El cronista Pujades (Crònica universal de Catalunya) creu que és nom corrupte de bocaria. Davant de l'antic portal de Santa Eulàlia, Ramon Berenguer IV hi col·locà les portes d'Almeria -portades de la conquesta. La gent, en mirar-les bocava, és a dir, badava, admirava.

“¿Sabias ?”

¿Por qué cuándo estornudamos decimos Jesús?

En la antigüedad se creía que las personas poseían malos espíritus en su interior. De esta forma, cuando se estornudaba se pensaban que los expulsaban. Para que el cuerpo quedase en calma se decía Jesús.

Un posible origen de la expresión "OK"

Durante la Guerra de Secesión, en los Estados Unidos, cuando regresaban las tropas a sus cuarteles sin tener ningunabaja, en una gran pizarra se escribía OK (cero killed).

¿Que significa Yucatán?

La zona de México conocida como Yucatán, fue nombrada así debido a que en la época de la Conquista, un español le preguntó a un indígena como llamaban ellos a ese lugar. El indio le respondió: "Yucatán". Lo que el español no sabía era que el indígena estaba contestando: "no soy de aquí....".

EL PERNIL SALAT:

Ens pregunten, com es que un quilo de pernil pot costar 160 Euros?.

Per poder explicar-ho hem de començar per distingir dos tipus de porc :

El rosadet, que no menja aglà sinó pinso, parlarem de pernil salat / Jamon Serrano o també l'anomenen del País →

El ibèric, rassa autòctona espanyola, pell fosca morro esmolat i orelles caigudes, potes fines, llargues i musculades. A causa de les peülles negres que té, se'l sol anomenar "pata negra" però no totes les porcs amb la pota negra són ibèrics.

Depenen de l'alimentació de l'animal, a l'actualitat, hi han quatre classificacions:

Quan en els últims mesos de la seva vida un porc ibèric continua menjant pinso a la granja es parla de "**Cebo**", si es cria al aire lliure menjant cereals llavors en diuen de "**cebo de campo**". Si menja pinso i aglà, es parla de "**Recebo**" i si menja només aglà llavors parlarem de "**Iberico de Bellota**".

Es calculen els parts perquè els porquets arribin al Octubre / Novembre amb uns 14 mesos d'edat i uns 80 o 90 quilos, donat que de octubre a Gener és la MONTANERA, l'època de l'any en que els aglans cauen dels arbres, els animals recorren la devesa a la recerca d'aquest fruit, l'exercici retarda l'engreix i permet que el greix s'infiltri més entre els músculs del porc contribuint a millorar el sabor.

A Andalusia es parla de pernills de montanera com a sinònim de pernills criats amb aglà.

Un Porc pot arribar a menjar 10 quilos d'aglà per dia, al ser tant oliós el porc s'engreixarà 1 quilo per dia, Alzines, alzines sureres i roures fagencs tots ells proporcionen al porc ibèric l'aliment els últims tres mesos de la seva cria el que significa que s'engreixarà 90 quilos que s'hauran de sumar al 80/90 que ja pesava al arribar a la devesa.

Un arbre dona de 10 a 15 quilos de aglà per temporada, es a dir que un porquet menja casi diàriament el que dona un arbre en tota una temporada, fent quatre números amb la quantitat d'arbres que hi ha és impossible produir tants pernills d'aglà, si volem tenir una certa garantia llavors ens podem fixar en les denominacions d'origen, les principals són:

1-Jamón de Teruel,

2-Jamón de Extremadura,

3-Jamón de Guijuelo, Salamanca (Joselito / Gran reserva)

4-Jamón de Huelva, (Sanchez Romero Carvajal / 5 J), aquí es troba el poblet de Jabugo situat a més de 100 metres d'altitud, posseeix un microclima de contrastos rics que mai no arriben a ser massa extrems: Hiverns freds sense neu i estius calorosos; nits humides i dies secs. No tot el que es produeix a Jabugo és ibèric.

5-Jamón de Trevélez, Granada

6-Jamón de los Pedroches, Cordovà

La primera setmana de l'any comencen a matar els porcs, tindran menys de dos anys d'edat, imprimeixen un segell que diu per exemple 03/08, voldrà dir que el porc s'ha matat la tercera setmana de 2008, la data màxima perquè un pernil sigui de veritat d'aglà seria la setmana 14/15 atenen al període de montanara.

Un cop morts vindrà el "despiece" i el perfilat, un porc de 180 quilos té molt de greix, tallat aquest greix sobrant es posarà en sal, en funció del pes del pernil es deixarà en sal marina aproximadament un dia per quilo, passats 8 /10 dies els rentaran amb aigua calenta i els reposaran en càmeres frigorífiques 3 mesos, amb la finalitat que penetri la sal i es distribueixi per tota la peça, finalitzat aquest procés "asentamiento" els pengen i passen a les bodegues/assecadors on estaran un parell d'anys fent una curació lenta.

El temps de curació en el cellers depèn del pes de cada peça; alguns pernils necessiten gairebé tres anys; les espatlles "paletillas" una mica més de 15 mesos. Tot aquest procés pot portar uns 3 anys en total, per tant, ara estem menjant pernils de la collita del 2008.

A Sevilla una de les zones on més es viu el pernil, no trobarem "paletillas" sinó pots doncs el pernil és molt més suau, es desfà a la boca, mentre que la paletilla és més seca, a Catalunya es té la equivocada creença que la paletilla és millor, cosa que a ells els hi va de perles doncs exporten totes "les paletillas".

Espanya és el primer productor mundial de pernils i "paletillas" curats.

El Racó de la Web :

Per poder comparar amb magnituds comprensibles

Aquesta pagina de la BBC permet introduir el lloc on es trobem, per exemple Barcelona, Spain i compara la dimensió de la lluna o les inundacions de Pakistan sobre un mapa que agafa com a centre la ciutat entrada, ens mostra la superfície que ocuparien les torres bessones de Nova York si les posseïm a la plaça Catalunya, el que permet fer-se una idea més acurada de les magnituds

<http://howbigreally.com/>

Ser la seu dels Jocs Olímpics i Paralímpics d'Hivern de l'any 2022

Comença ara un procés que ens ha de portar a assolir, el gener del 2013, la designació com a candidata per part del Comitè Olímpic Espanyol; a superar, el 2014, el tall del Comitè Olímpic Internacional, i l'octubre del 2015, a la nominació olímpica. Aquest és el Web oficial que informa sobre les dates que marcaran el calendari de la precandidatura també s'hi pot consultar el programa esportiu dels jocs Olímpics d'hivern i les principals modalitats dels campionats.

<http://w1.bcn.cat/candidatura2022/>

SABEU QUE ÉS I ON ES TROBA ? C/ Sòcrates 2 amb Gran de St. Andreu La bomba del carrer de Sòcrates.

Es tracta d'una bala de canó incrustada a la paret de l'habitatge, llençada el 22 de setembre de 1842. La bomba va afectar la cantonada de l'edifici i, després del bombardeig, el propietari de la casa va reconstruir-la, però afegint el casc de la bomba com a record del tràgic fet quan el govern espanyol reprimí les bullagues barcelonines que el criticaven i creaven aldarulls, per negar-se a la implantació de les quintes regulars a mitjans segle XIX.

El general Espartero va bombardejar la ciutat durant tretze hores, des de la muntanya de Montjuïc, degut a l'ambient d'anarquia que es respirava a la ciutat des del juny de 1840 i així reprimir la revolta que es covava a al ciutat. Els ciutadans es van alçar contra la política econòmica lliurecanvista del Govern.

El bombardeig portat a terme pel general, i més concretament el que es produí al llarg de tot un dia on caigueren més d'un miler de bombes explosives i incendiàries que van assolir la ciutat i feren fugir la gent cap als camps dels voltants, també va obligar a prendre mesures de precaució com cobrir dels carrers amb travessers de fusta a manera de refugis provisionals davant la constant caiguda de bombes.

Existia una certa tradició a la ciutat de conservar els elements que servien de referent d'antigues i transcendents tragèdies. Així, hi havia hagut a Barcelona altres exemples de conservació de projectils que no van esclatar, però amb el pas del temps s'han anat perdent. Aquest projectils que van marcar la consciència popular fins al punt que a l'època per referir-se a una cosa molt llarga de tractar s'emprava l'expressió "parlar de les bombes d'Espartero".

Arrel d'aquesta mateixa revolta, segons la dita, davant el perill d'ésser atacats pels revoltats, Prim usa l'expressió "caixa de morts o faixa de general". Gràcies a la victòria, Prim esdevingué general. Posteriorment s'escurçà amb "Caixa o faixa", fent referència a tots aquells que s'ho han de jugar tot a una sola carta.

ACCIONS FORMATIVES

Cal reservar sempre via Mail o al telèfon del Centre de Formació 93.310.77.78. (Marta Penilla)

Revisem el Museu Picasso:

Aprofitant els coneixements de la nostra companya Sonia Crespo farem un aproximació a la col·lecció que sempre expliquem, però de la seva ma, comentarem aspectes inèdits, anècdotes, etc... de la vida del pintor que sens dubte ens seran d'utilitat per arrodonir les nostres visites. Sempre és enriquidor veure com treballen altres companys i descobrir diversos enfocaments.

Exclusiva membres: Gratuïta; 10 crèdits BGB

DIA	HORA	LLOC	DURADA
Dimarts 15 de Febrer	10:00h.	Museu Picasso	2 Hores

Actualitzem estadístiques:

Un any més en Josep Anton Rojas, Director de Promoció de Turisme de Barcelona, te la amabilitat de venir a la casa dels guies (com ell ens anomena) a explicar-nos les xifres oficials de Barcelona d'aquest últim any 2010, amb l'objectiu de mantenir actualitzats els coneixements i poder traslladar les preguntes que ens formulen els nostres clients

Exclusiva Membres: Gratuïta; 9 Crèdits BGB

DIA	HORA	LLOC	DURADA
Dilluns 21 de Febrer	16:00h.	Centre de Formació	1:00 Hora

Aquí veieu la fotografia que reproduïx la destil·leria de Santiago de Cuba, amb la que ens va obsequiar a tots els participants el Museu **Bacardi** de Sitges, a més d'entendre millor el procés de fabricació i la història de la família varem degustar un bon Mojito !!

Els Roms caribenys tenen un marcat accent català o espanyol :

- **Havana Club** 1935 (Cuba), creat per l'emigrant Vasc José Arechabala.
- **Bermudez** (Dominicana) relacionat amb Diego Bermudez acompanyant de colom.
- **Brugal** 1880 (Dominicana) Andreu Brugal Montaner, emigrant també de Sitges.
- **Barcelo** 1929 (Dominicana) creada pel Mallorquí Júlia Barceló.

El art del Vitrall :

www.artdelvitrall.com

Descobrirem el fascinant món del vitrall, un ofici medieval que encara continua viu. A través de la màgia del vidre -com es talla, els colors, la llum-, coneixerem el procés de realització d'un vitrall -el projecte, els materials i eines necessaris-, fins la seva ubicació final.

Començarem visitant les instal·lacions **de l'Art del Vitrall**, taller dedicat exclusivament a la realització de vitralls i allà el Sr. Joan Serra ens farà una sessió explicativa en el mateix espai. Seguidament en un radi de 100m anirem a veure diferents vitralls emblemàtics de Sabadell: El Mercat Central (Vitrall Noucentista), la Caixa d'estalvis de Sabadell (Vitrall Modernista), Sant Felix on podrem observar uns vitralls neogòtics.

En definitiva, una ocasió única per esbrinar tot allò que sempre heu volgut saber sobre vitralls i que mai no heu trobat a qui preguntar.

Exclusiva Membres: Gratuïta; 8 Crèdits BGB

DIA	HORA	LLOC	DURADA
Dimarts 22 de Febrer	10:30h.	Sant Feliu 1, cantonada St. Quirze. Sabadell	1:30 Hores

Com veieu en el mapa adjunt, esta a cinc minuts a peu de l'estació del Ferrocarrils Catalans

Després de la nostra visita a la fundació Miro el Sr. Jordi J. Clavero del departament Educatiu ha tingut l'amabilitat de respondre per escrit algunes de les qüestions que es varen formular, aquí va la primera :

Quadre de Montroig que ja no hi és: què vol dir el número 173?

El quadre en qüestió es titula *Mont-roig, l'església i el poble* (1919). El nombre que hi apareix (173) no hi ha estat mai: no és, per dir-ho d'alguna manera, una inscripció numèrica d'una parcel·la d'hort, per exemple. En alguns moments Miró va parlar de la seva passió pels nombres, de certes coincidències entre determinats nombres i la seva pròpia vida. L'1, el 7 i el 3 són, d'altra banda, nombres primers. El nombre 173 apareix damunt d'una placa blanca d'una magnitud desmesurada per a un element d'aquestes característiques en relació als altres components del quadre. La seva disposició és gairebé simètrica amb el doll d'aigua que hi ha a l'altra banda i el contorn de la placa té la mateixa forma que el sortidor. *Mont-roig, l'església i el poble* no és una vista convencional de Mont-roig. Tot i tractar-se d'una de les pintures de joventut de Miró està carregada de simbolisme.

Druids recognized !

Next year's summer-solstice celebration at **Stonehenge** has just got a little more interesting.

For the first time, the ancient pagan tradition of Druidry - whose adherents worship natural, animist forces - has been recognized as an official religion. The Charity Commission for England and Wales granted the Druid Network, a 350 member group, charitable status, so it can now receive exemptions from taxes on donations, just like other clerical groups. The U.K. has about 10,000 Druids.

Venice

The city is planning to introduce a new tourist tax for the 20 million visitors who arrive each year by plane, by boat and by train, according to a report in the Telegraph. The government is believed to be discussing the possibility of a small levy on tourists to help restore its crumbling palaces, churches and ancient monuments.

They are planning as well to protect their iconic gondolas by having them included on the world heritage list of UNESCO.

AS REAL AS LIFE ITSELF :

SORPRENENT...

Visitant les columnes romanes...

"Se imagina qué trabajo traer estas columnas desde Roma...?"

Mirant el xiprer de la façana del naixement de la safa...

"Oh, yes! Is it a real tree?"

Observant l'escorça dels plàtans de la Rambla...

"Why do you paint the bark of the trees?"

POBRES RICS...

El dia del meu aniversari treballava matí i tarda, i el dia abans em truquen de la oficina perquè una agència amb qui jo treballava molt els havia sorgit una visita de darrera hora per l'endemà al vespre i insistien que voldrien que fos jo, al final ho varem arreglar i només vaig fer la visita AM i la NT. La visita del vespre es tractava d'anar a les 19:45 a l'hotel Arts, agafar un grupet de 9 pax i portar-los al museu Picasso que obrien tan sols per ells, vaja "gent de molta pela"!

Quan pugem al autocar, presento al conductor i a mi i el capo dels clients em diu : **"- Sònia, can you sing a fado for us, please?"**, jo me'l miro i li dic que em temia que hi havia hagut una confusió, que jo tenia entès que volien un guia per anar a visitar el museu Picasso, que jo no era cantant i que a més estava a Catalunya i els fados eren de Portugal, tot això amb un gran somriure a la cara, jiji i jaja i els dic que si els semblava bé els faria una mica d'explicació del que veiem de camí al Picasso. El client diu : **"-NO!"**, i jo em giro i els dic, bé doncs parlem de Picasso, perquè si obren el museu només per vostès serà que estan interessats en el tema, sense donar opció els començo a explicar la part més negra de l'artista, les relacions que havia tingut, els fills, i tot el que ja sabeu.

Quan començava a explicar el capo diu: **"-Are you going to bore us a lot?"** Jo em vaig girar i li vaig dir amb un gran somriure a la cara:- Miri, jo vull que vostès estiguin contents, si vostès em diuen calla, jo callo, li diré que normalment em paguen perquè parli, però jo intentaré adaptar-me a les seves necessitats, així que si vol que calli m'ho fa saber i llestos. " I vaig continuar amb el meu discurs, sort que Picasso dona molt de si, i parlant de lo "cabronet" que era com a persona i les experiències que explica la seva neta en el llibre "Món grand-père" els vaig deixar sense paraules i van quedar encantats, fins i tot el capo em va dir que estava impressionat, el que ell no sap és que jo també estava impressionada de veure com en són de pobres les persones que només tenen diners.

Sort que no tots els grups són així!!!!

Si algú de vosaltres no desitja rebre aquest Full Informatiu, si us plau envieu-nos un E-Mail amb la paraula BAIXA al assumpte al centredeformacio@bgb.es, gràcies.